

מסורת הש"ס

(א) [לעיל ד': מכות טו., ב] גיטין
 5. מכות סס., א מרומות פ"ב
 משנה ו, ד קדושין מז: ב"מ נו.
 יבמות פט: ב"ב פד: [קמב.,
 מכות מ"א מ"ב מ"ג ד בבב"ב
 נג: ע"ש, ו' נבכורות נד:
 (ו) ערכין כח: (ח) י"ג ע"א.
 (מרכ"ב), ט [וע"ש מו']
 קדושין מז: ד"ה אס אינו ותר
 ב"מ נו. ד"ה נבכורות נד: [וע"ש
 ביתר ביאור מו' נבכורות נד: ד"ה
 אמר אביי]

הגהות הב"ח

[illegible]

הגהות הגר"א

[illegible]

רבינו גרשום

וְלֹא אָסַף. כיון דלא מהני כדאמרן אס ישראל הוא מחזור ואינו לוקה לחיוב להחזיר לטעמא מאי איצטרך כל ימינו איצטרך סלקא ונתתן אי לאו דאמר רחמנא כל ימינו הוה אמינא כו' ז"ל קתני מיהא אס ישראל הוא מחזור ואינו לוקה. לטעמא דאבי דאמר אי צביד מהני ליהנה הכא ולא ליחזיר ולילקא. אמר לך דאמר שם הכי מהני הא דרבנן **דחמטא** אשר על ימינו כו' הא בעלמא מהני: **ורבא.**

(ח) נראה דל"ל קודם ד"ה אלמא לא מהני.

הָא נְמִי לִילְקִי. כְּלוּמַר מִינָהּ לֹאֲדִי דְחֹמֶר
לְהִי קִמְיָהּ הִכָּא דְלִינּוּ לִיקָהּ דְהָא לֹא
לְהַחֲזִירָהּ אֵלָּא לְרַבָּא דְחֹמֶר [סז] דְלֹא
מִהֵנִי וְהִיא לְקִי מִשּׁוּם דְעֵבֶר
אֲמִימַרָא דְרַחֲמֵנָא הִכָּא אֲעִי'ג דְלֹא
מִהֵנִי לִילְקִי נְמִי מִשּׁוּם דְעֵבֶר
אֲמִימַרָא דְרַחֲמֵנָא: [סח] לֹא יוֹכֵל
[ט] לְשַׁלְתָּהּ כָּל יְמִינָהּ. דְמִשְׁמַע דְכָל יְמִינָהּ
לֹא יוֹכֵל לְשַׁלְתָּהּ דְלֹא גִירָא יִסְחֹר דְכָל
נְמִי צְעִימֵר וְהַחֲזֹר קִפִּי וְיִילְקֵן לֹא
עֵבֶר אֲמִימַרָא דְרַחֲמֵנָא אֲכַל צְעִימָא
אֲעִי'ג דְלֹא מִהֵנִי וְהִיא לִיקָהּ מִשּׁוּם
דְעֵבֶר אֲמִימַרָא דְרַחֲמֵנָא: וְלֹאֲדִי.

דאָמער דהיבא דמהני לקי אכל אי לא
מהני לא לקי לדידיה לנמאי אינטערך
למיכתב כל ימיו לאשמועינן דקאי
צעמוד והחור ואכתי לא לקי משום
דהוי קוס עשה אפי' לא כתיב כל ימיו
שמעינן לדידיה דלא לקי כיון דלא
מהני ^(א) ⁽¹⁾ דיכול להחזירה: איסורא
⁽²⁾ עבד יא לא יט שגירשה אכל
מילקא ⁽³⁾ לא לקי והרשות בידו ואי צעי
ליהדר ואי לא צעי לא ליהדר: קמ"ג
כל ימיו ולימד נך הכתוב דחובה בידו
להחזירה ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾ אשחא כל ימיו צעמוד
והחור קאי והלכך נא לקי: ולא
משום דהוי קוס עשה: ל"א
סיוצחא לאציי. דאמר לעיל דמהני
דהא חזינא הכא בלא יוכל לשלחה
דלא מהני ⁽⁶⁾ דיכול להחזירה וקשיא
לאציי אכל לרבא דאמר לעיל לא
מהני ודאי ניחא דהכי קמני הכא דיכול
להחזירה דלא מהני. אמר נך אציי
שאני התם דאמר קרא כל ימיו כלומר
צעלמא דמהני חלונא שגירש
להכי ⁽⁷⁾ מחזיר משום דכתיב כל ימיו
דכל ימיו צעמוד והחור קאי: ורבא
אמר נך. כלומר לרבא דאמר דכל
לא תעשה צעמוהי לא מהני לדידיה
לנמאי להכחא אינטערך למיכתב כל
ימיו לאשמועינן דקאי צעמוד והחור
פשיטא דבכל דוכתא נמי שהוא לא
תעשה לא מהני ומשני רבא אי לא
כתיב כל ימיו הוה אמינא דליק לקי משום
דעבר אמימרא דרחמנא והדר ניהדר
לה שיהא מחזירה לאחר שילקה ⁽⁸⁾:
⁽⁹⁾ ⁽¹⁾ והוה ליה יו אונם. כלומר להכי
מיסקא אדעמינן דליקא דהוי אונם
יו דעובר אלאו דלא יוכל לשלחה וליכא
אכל לאו גרידחא להכי כתיב כל ימיו
דלא ימיו צעמוד והחור קאי דלא הוי
לאו גרידחא דהא אית ציה קוס עשה
ולא לקי. ⁽¹⁰⁾ ⁽¹¹⁾ ולהך ליטנא הויא הכי
⁽¹²⁾ כולה מסקנא דשמעתא: חלצו אין.
שיהא תורם מן היפה על היפה: גרוע
לא. מן הגרוע כגון מן הרע ⁽¹³⁾ על
היפה הוה דאינו תורם והיינו מילתא
דקאמר רחמנא לא לעידי. ולא משום
דהוי לאו ממש אלא הוה אכל כמכלל
עשה הוה: פרוממו פרוממו. אלמא
דמהני וקשיא לרבא דאמר לא מהני:
ולאציי. דאמר דכל מילתא דאמר

רחמנא לא תעביד מהני הכא בתורס מן הרעה על היפה נחמא
 יי המובחר. תורס מן היפה: חוטא לא מיקרי. דליכא אלא א
 יתא חלב לזה וחלב לזה. דלהכי כתיב חלב חלב תרי זימני חד ב
 המובחר של זה כגון ממין על מינו דהיינו יפהר על יפהר: וחלב לז
 ומתירוש על יפהר: אין תרומתו פרומה אלא לא מהני קשיא
 עליו הכתוב לעכב דלא יתורס ממין על מינו ואהיב אס
 כתיב דשנה עליו הכתוב לעכב: ולרעא. דאמר לא מהני לדידיה
 אינטריך למכתב ראשיתם דאי לא יי הוה אמינא חלב חלב אין ה
 דצין תירוש ודגן לא כתיב אלא חד חלב דכתיב וכל חלב תירוש ודגן
 על דגן ו דכולהו מיני דגנים יי מזה על זה כגון חטא על שעור
 הניתנים לכהנים: אלא לא מהניא. דאס פדאן לא עשה ולא כלום

[illegible]

מבני.

תורמים מזה, [ב] כהו"מ יהא שאני (ח"ו) [ג] וס"ד השתא דהא לאני (ח"ו) [ד] ז"ל ומש"ס

שימה
עכשיו, תוס': ד"ה מיתני' וכו' דלא מהני מעשיו, וא"ת לרבא דאמר לא מהני אפילו היה הגט לא מהני מעמוד החורח ומשפט שגהג' לו ונצרך להחזיר את הגט כבוד קרינתו ליה ניתק לפשה ששלח ויהיה ומהשי' דאמר בללקי' מושב' דחשיב' חבול ונצרך גמור, הויה רבא דקאמר תשיב' כמין לפשה כיון שגבר' אלא דלא יוכל לשלחה ולא חזיר, מצני' למימר דלמסקנא דאמר בעמוד החורח א"ת גמור כיון שגבר' ד"ה א"ת קדוש וכו', חלבו אן צירעו אן אלא דלא להכי אתי לומר דהא א"ת גמור

הכל ממירין פרק ראשון תמורה

לֹא־מָהְיָה מֵאִי דַעֲבָד (א) [ה] שִׁיבֹל
 לֹא־מָהְיָה וְהֵאָּ לִדְלָקִי מִשּׁוּם דַּעֲבָר
 לֹא־מָהְיָה לִילָקִי נְמִי מִשּׁוּם דַּעֲבָר

מתיבי ^אאונס שגירש אם ^אישראל הוא מחזיר ואינו לוקה ואי אמרת כיון דעבר אממירא דרחמנא לקי הא נמי לילקי תיובתא דרבא אמר לך ^בשאני התם דאמר קרא ^גכל ימיו כלי ימיו בעמוד והחזיר ולאביי אי לאו דאמר רחמנא כל ימיו הוה אמינא איסורא הוא דעבד ליה אי בעי ליהדר ואי בעי לא ליהדר קמ"ל: לישנא אחרינא ^דמתיבי אונס שגירש אם ישראל הוא מחזיר ואינו לוקה ואם כהן הוא לוקה ואינו מחזיר קתני ^האם ישראל הוא מחזיר תיובתא דאביי ^ושאני התם דרחמנא אמר כל ימיו כל ימיו בעמוד והחזיר ורבא אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא לילקי וליהדר דהוה ליה ^זלאו גרידא דכתיב ^חלא יוכל לשלחה אהכי כתב קרא כל ימיו לשווייה לאונס ^טללא תעשה שניתק לעשה דאין לוקין עליו והרי תורם מן הרעה על היפה דרחמנא אמר ^ימכל חלבו חלבו אין גירועין לא ^{יא}ותנן יאין תורמין מן הרעה על היפה ואם תרם תרומתו תרומה אלמא מהני תיובתא דרבא אמר לך רבא שאני התם כרבי אילעא ^{יב}ד"ר אילעא מנין לתורם מן הרעה על היפה שתורמתו תרומה שנאמר ^{יג}ולא תשאו עליו חטא בהרימכם את חלבו ממנו אם אינו קדוש נשיאות חטא למא מיכן לתורם מן הרעה על היפה שתורמתו תרומה ולאביי אי לאו דאמר רחמנא ולא תשאו עליו חטא ה"א הכי אמר רחמנא עביד מצוה מן המובחר ואי לא עביד חוטא לא מיקרי קמ"ל והרי ממין על שאינו מינו דאמר רחמנא ^{יד}כל חלב ^{טו}יצהר ליתן חלב לזה וחלב לזה ^{טז}ותנן יאין תורמין ממין על שאינו מינו ואם תרם אין תרומתו תרומה אלמא לא מהני תיובתא דאביי אמר לך אביי שאני התם דאמר רבא ראשיתם ראשית לזה וראשית לזה ^{טז}וכן אמר ר' אילעא ^{יז}ראשית ולרבא אי לאו דאמר ^{יח}רחמנא ראשית הוה אמינא תירוש ויצהר דכתיב בהו חלב ^{יט}חלב ^כדאין תורמין מזה על זה אבל תירוש ודגן ^{כא}דגן ודגן דחד חלב כתיב בהו ^{כב}כי תרים מזה אהאי לא ^{כג}לקי כתב רחמנא ראשית ליתן חלב לזה וחלב לזה ^{כד}לא הא תירוש ודגן דחד חלב כתיב בהו תרים מזה אהאי כתב רחמנא ראשית והרי חרמים דאמר רחמנא ^{כה}לא ימכר ולא יגאל ^{כו}ותנן דחרמי כהנים ^{כז}אין ^{כח}פודין אותם אלא נותנין לכהן אלמא לא מהני תיובתא דאביי אמר לך ^{כט}שאני התם דאמ' רחמנא ^לקודש קדשי' הוא בהווייתו יהא ולרבא

במסור מן העצה על היפה נמאי הלכתא איטערין למכתב וטל
: חוטא לא מיקרי. דליכא אלא איסורא בעלמא: קמ"ג ולא
מינו דהיינו יאהר על יאהר: וחלל לוא. ממירוש על מירוש ולא מממ
ממסור חטומא אגמא לא מהני וקשיא לאביי. דאמר מהני: שאני ה
מניין על שאינו מינו ואכרי אס תרס לא מהני: וכן אמר רבי ה
בב: ונבל. דאמר לא מהני לדידיה אמאי איטערין למכתב רבי ה
לא יט הוה אמינא חלב חלב אין תורמין מזה על זה: ה"ג אבא
ח ד חלב דכתיב וכל חלב מירוש ודגן אימא דמני תרס מהאי אהא
לא מזה על זה כגון חטא על שצורה להכי הדר כחב רחמנא ח
גניא. דאם פדאן לא עשה ולא כלום דקדמתי אין להם פדיון: בבוויי

[illegible]

שיטה מקובצת
(אין) [יש] עליו חטא גדול משאר עובדי דרומכאנא למרתם מן המקוראן וכן דכתיב חטא גדול חטא חסיד נשאת חטא למה תרתיירוהו כתיב בהוראה

ה.

לג א מיי פ"א מהל' נערה
במולה הל"ד:
לד ב מיי פ"ה מהל' תרומות
הל"ג [נעושה] י"ד סימן
שלא סעיף גג:
לה ג מיי שס הל"ב [נעושה]
[סס]:
לו ד מיי פ"ו מהל' ערכין
הל"ד:

תורה אור השלם

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

שינויי נוסחאות

[illegible]

מלכות ממון דכר שמהי"ל דגד
 ין דגן כי מרים מהאי אהאי מהני
 דהו לא (ש"מ) עון אין להן פדיין
 א מהני. חוס' (ש"מ) יין ז"ל להם
 (ש"מ) דכר דמימי שלא יוכל להם
 (ג) דהשטא (ש"מ) דן להני
 (יו) אונס לאו גרידא דעובר (ש"מ)
 דו חלב וכו' (תל"ה מ"א) ט דגן
 דגן אחד וז"ל דק וכו'. (צ"פ)

ומאי לא פריך משלא מן המוקף
תרומה ומעשר [על מקום אחר]
לל תרווייהו קאי אם אינו קדוש
מכל חלבו שמעי' שפיר נשיאות